

си те ѿ сéрбите (каквó то ѿ влáси се ѿ послéдъвáха) тóкмо въ граждáнски те си книги, а отъ цéрковны те не извáждатъ óксíи те, каквó то ѿ грéците (и). За тò говориме сега за óксíи те, кой са, ѿ какви са, ѿ гдé се тéра всáка отъ нíхъ въ Грéческия мáзýкъ.

„Тóни (сир. ὄκσιν) са три (‘)
 „(‘)
 „(‘)

„Óксíата ѵма три мéстà λήγυσα... ἀγαθός. (i)
 „παραλήγυσα... λίθος.
 „προπαραλήγυσα ἀνθρωπος.

(и) нéкои сегáшни бóлгарски списáтели ѹскатъ совсéмъ да отмéтнатъ óксíи те отъ бóлгарския мáзýкъ по примератъ на - європéйски те народи, ѿ добré бы было тóка нéщо, но понéже мнóго безчíнїе ѿ несоглáсие се произвди въ него, ѿ съ єксíите ѿ безъ нíхъ, затò не согласуватъ сýчките да ги изостáватъ, но времето ѿ да ѵспráви тóла недостáтокъ.

(i) На лíгъса сéкогашъ се тéра βαρεῖα, когáто ѵма по нéмъ дрéга рéчъ да послéдъва безъ нéкое престéнїе, каквóто и. п. ó καλὸς ἀγαπᾶ τὸν καλὸν, καὶ ó κακὸς τὸν κακόν. а когáто при лíгъса ѵма телeῖα σíумῆ (совершéнна тóчка) тáмо на лíгъса не се тéра варíа но єксíа, и. п. ἀγαπῶ τὸν Θεόν. рéкохме защо на лíгъса сéкогашъ се тéра варíа, ако ли є совершéнна тóчка (τελeῖα σíумῆ) єксíа, но не на сýчките лíгъси, защóто ѵма лíгъси ѿто прíиматъ περισπωμé-